

In dit inrichtingsplan wordt een nadere toelichting gegeven op het ontwerp voor het nieuw te realiseren woonerf aan de Witte Rieteweg 30b. Op dit voormalig agrarisch erf worden schuren gesloopt en wordt een woning gerealiseerd. Aan de hand van diverse analyses, beleid en wensen van de beoogde bewoners is een inrichtingsplan met beplantingsplan opgesteld.

Inrichtingsplan woning de Witte Rieteweg 30b

Ilse Jolij en Jeffrey Janssen

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	2
1.1	Aanleiding: stallen slopen, bouwkvael ontwikkelen	2
1.2	Ligging en huidige situatie	2
1.3	Gewenste situatie: veilige en ruimtelijk versterkte woonstraat	3
2.	Ruimtelijke analyse.....	4
2.1	Landschapstypologie	4
2.2	Bodem	6
2.3	Natte – droge gronden op basis van historische kaart	7
2.4	Ontwikkeling landschap in 125 jaar	8
2.5	Knotwilgen als landschapselement	10
2.6	Analyse bebouwingstructuur	11
2.7	Samenvatting en uitgangspunten	12
3.	Ontwerp en beplantingsplan.....	13
	Bijlage 1 Fotocollage agrarische opstallen	18

1. Inleiding

1.1 Aanleiding: stallen slopen, bouwka­vel ont­wik­ke­len

Op het erf aan de Witte Rieteweg 30b te Mariën­velde be­vin­den zich voormalig agrarische bedrijfsge­bouwen. Al gedurende langere tijd zijn de schuren niet meer in gebruik. De huidige eigenaar wil de schuren opruimen.

Initiatiefnemers zijn voornemens de schuren te slopen en gebruik te maken van de beleidsregel functies zoeken plaatsen zoeken functies. Om de te voldoen aan de eisen van deze beleidsregel, waarbij landschap ontsierende bebouwing gesloopt kan worden in ruil voor een woningbouw­kavel en kwaliteitsverbetering voor het landschap, dient minimaal 1.000 m² gesloopt te worden. De te slopen bedrijfsge­bouwen zijn samen ongeveer 662 m². Met deze oppervlakte wordt niet voldaan aan deze voorwaarde. Om die reden wordt een derde schuur gesloopt aan de Witte Rieteweg 30a. Deze schuur heeft een oppervlakte van 254 m². Hiermee wordt in totaal 916 m² aan landschap ontsierende bebouwing gesloopt. Ondanks dat hiermee de ondergrens van 1.000 m² nog niet behaald is, heeft de gemeente Oost Gelre ingestemd onder de volgende voorwaarde: middels een goed inrichtingsplan moet worden aangetoond dat het gemis aan vierkante meters wordt gecompenseerd. Onderhavig inrichtingsplan is daartoe opgesteld.

De compensatiewoning wordt op de slooplocatie aan de Witte Rieteweg 30b gerealiseerd.

1.2 Ligging en huidige situatie

Aan de Witte Rieteweg 30b is een agrarisch erf gelegen (zie figuur 1). Het betreft een voormalig agrarisch bedrijf met meerdere opstallen. In de loop der jaren zijn de opstallen in staat van verval geraakt vanwege het ontbreken van een actief bedrijf. Enkele jaren geleden is de locatie van eigenaar verwisseld; waarbij de nieuwe eigenaar de opstallen samen met omliggende gronden heeft verworven. Naast de aanwezigheid van enkele agrarische opstallen met asbest daken, is er tevens een oude mestzak aanwezig.

De voormalig eigenaresse, wonend aan de Witte Rieteweg 30a, heeft bij de verkoop een oude schuur in eigendom gehouden (maakte wel onderdeel uit van het agrarisch erf). Ook deze schuur is in zeer slechte staat en bevat asbest daken.

Figuur 1 Luchtfoto De Witte Rieteweg 30b en directe omgeving

De totale oppervlakte aan schuren bedraagt 916 m²:

- Schuur (30b): 544 m²
- Kapschuur inclusief aangebouwde berging (30b): 118 m²
- Schuur (30a): 254 m²

De aanwezige mestzak heeft een oppervlakte van 289 m². Ondanks dat een mestzak geen schuur betreft, heeft de uitstraling ervan wel flinke impact op de omgeving. In totaal is er dan ook 1205 m² aan landschap ontsierende elementen aanwezig. In bijlage 1 is een fotocollage van de betreffende bebouwing en mestzak opgenomen.

De locatie wordt middels een smalle doodlopende toegangsweg ontsloten op de Witte Rieteweg. De weg is op meerdere plekken in matige tot slechte staat en is dermate smal dat grote voertuigen zoals tractoren en vrachtauto's elkaar niet kunnen passeren. In het verleden heeft dit al meermaals tot gevaarlijke situaties geleid. Om die reden is er dan ook een bordje 'let op, spelende kinderen!!!' geplaatst.

Binnen het plangebied is een robuuste oudere groenstructuur aanwezig. Zo wordt het bebouwde gedeelte omzoomd door eiken, een linde en (zieke) kastanjes. Een ruimtelijke kwaliteit an sich.

1.3 Gewenste situatie: veilige en ruimtelijk versterkte woonstraat

Het doel van deze ontwikkeling is het saneren van alle bestaande opstallen aan de Witte Rieteweg 30b. Dit betreffen zowel de aanwezige schuren voorzien van asbest als de mestzak en overtollige verharding. Daarnaast zal de naastgelegen schuur op De Witte Rieteweg 30a worden gesaneerd. Door de ontwikkeling wordt een veilige leefomgeving gecreëerd en vormt het woonerf het sluitstuk van een kleinschalige woonstraat. De bewoners/eigenaren van de adressen de Witte Rieteweg 12, 26, 26a, 28, 30 en 30a maken op dit moment al gebruik van de doodlopende straat. Deze adressen zullen samen met dit erf hiermee een kleinschalige woonstraat vormen, zonder het (dagelijks) passeren van grote (landbouw)voertuigen. De totale oppervlakte van het projectgebied bedraagt 3944 m² (zie figuur 2). Uit het opgestelde ontwerp (hoofdstuk 3) blijkt dat een gedeelte hiervan zal worden ingericht t.b.v. wonen en het overige gedeelte agrarisch zal blijven.

Figuur 2 Begrenzing projectgebied

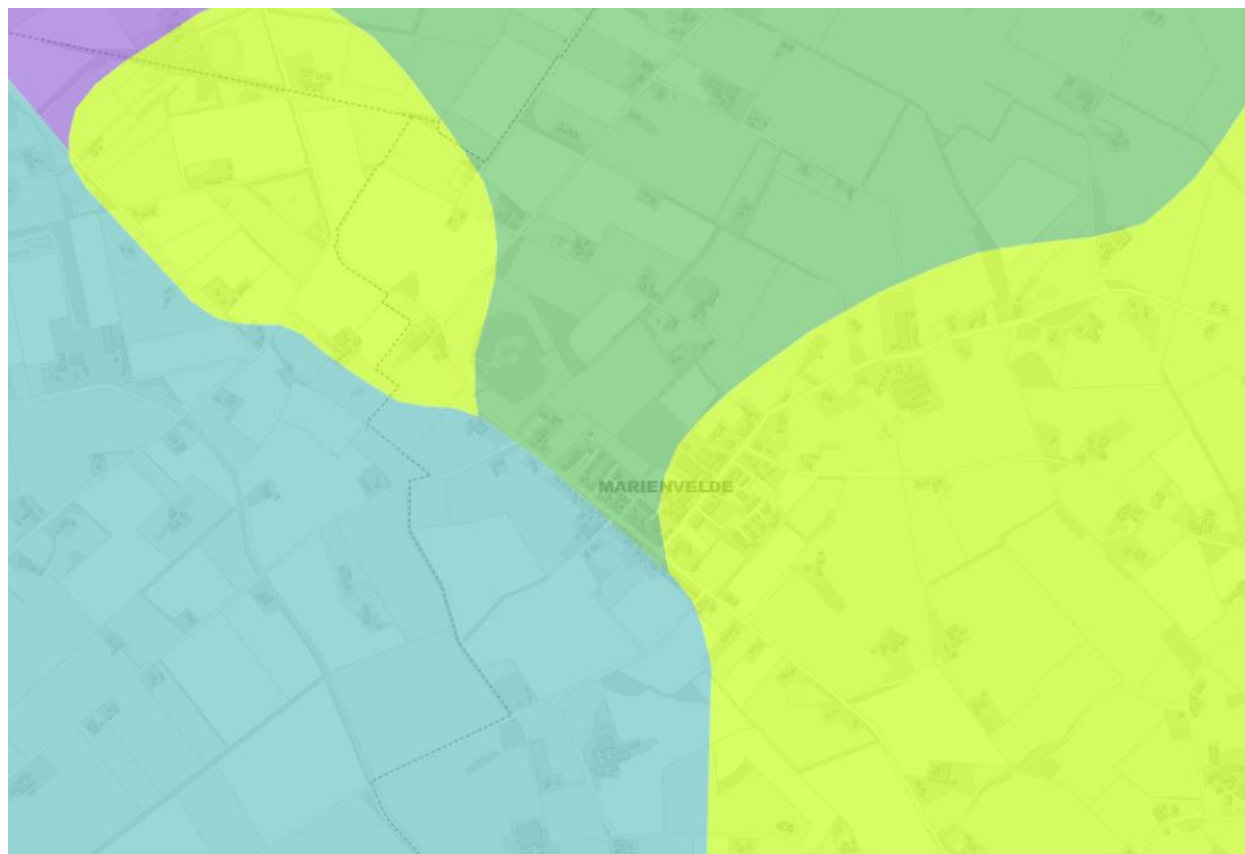
2. Ruimtelijke analyse

Om tot een goed ontwerp te kunnen komen, is eerst een ruimtelijke analyse uitgevoerd. In dit hoofdstuk worden de belangrijkste, van toepassing zijnde, thema's nader geanalyseerd. Uit iedere analyse komen kenmerken naar voren die hebben gefungeerd als uitgangspunten bij het opstellen van het ontwerp (zowel qua inrichting als woning).

2.1 Landschapstypologie

Mariënvelde ligt op de overgang van het broekgebieden en broekontginningenlandschap naar het kampenlandschap (zie figuur 3). Rond 1850 waren deze landschapstypen goed zichtbaar. Omdat de projectlocatie zich op de grens van beide gebieden bevindt, zijn onderstaand de kenmerken van beide typologieën opgenomen (bron: www.landschapsbeheergelderland.nl).

Het broeklandschap ligt in de lage zones van het dekzandgebied. Het is daardoor vaak erg vlak en nat. 'Broek' betekent moerassig beekdal. Veel broeklanden waren daarom voor de landbouw onbruikbaar. Door een verbeterde manier van afwatering, konden de gronden in de loop van de 19e eeuw ontgonnen worden. Ze werden ingezet als weiden voor het vee. Zo ontstond het broekontginningenlandschap. Het betreft een open landschap met weinig en verspreide bebouwing en beplanting.

Figuur 3: Landschapstypologie

Kenmerken van (erven) binnen het broekgebieden en broekontginningenlandschap zijn:

- Laag en nat;
- Niet bruikbaar akkerbouw;
- Gebruikt als hooiland;
- Rechte wegen;
- In 19e eeuw akkerbouw mogelijk, maar veehouderij overheerst;
- Rechte rationale (stroken)verkaveling;
- Bebouwing gekoppelt aan het ontginningslint.
- Houtsingels bestaan voornamelijk uit zwarte els, zomereik, zachte berk of gewone es, met als struiken meidoorn, sleedoorn, hondsroos, hazelaar, lijsterbes, vuilboom
- Knotbomen zijn aangeplant tbv gebruikshout en vormen groene linten in het landschap;
- Heggen of hagen kunnen voorkomen rondom de voortuin, moestuin, boomgaard of als scheiding tussen de weilanden. In het weiland of om de boomgaard kwam van oudsher meidoorn of een gemengde doornhaag voor;
- Hoogstamboordgaarden waren voor eigen voorziening en bestonden uit handappel, moesappel, stofpeer, handpeer, pruim en kers.

Het Kampenlandschap kenmerkt zich door kleine particulieren ontginningen. Hierdoor ontstonden kleine percelen, met een afwisseling van grasland en akkerland. Bewoning was sterk verspreid en percelen waren omgeven door singels, houtwallen en heggen. Kenmerken van (erven binnen) het kampenlandschap zijn:

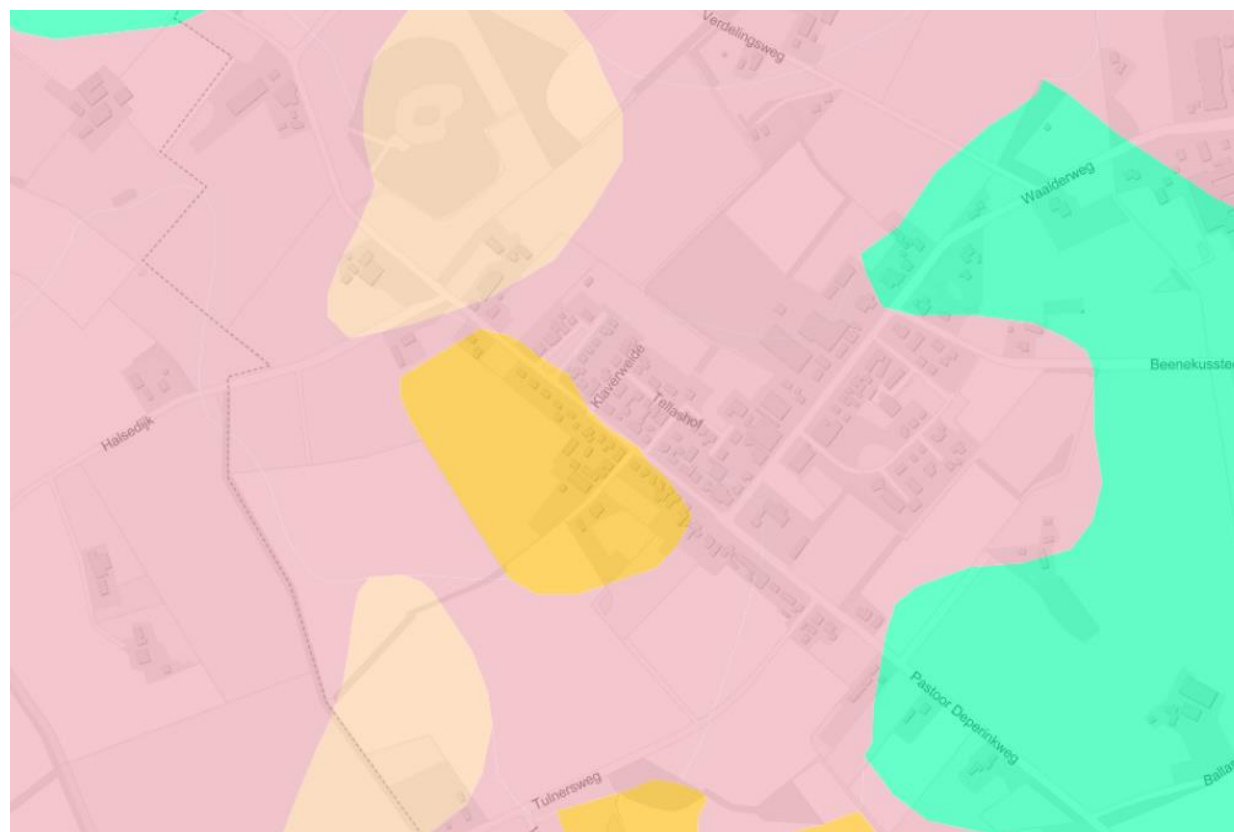
- Geen grote ontginningen;
- Kleine akkers en percelen;
- Houtsingels en houtwallen werden gebruikt als omheining/afrastering van percelen;
- Knotbomen zijn aangeplant tbv gebruikshout en vormen groene linten in het landschap;
- Heggen komen voor rondom voortuin, moestuin, boomgaard. Van oudsher meidoorn of gemengde doornhaag;
- Hoogstamboordgaarden waren voor eigen voorziening en bestonden uit handappel, moesappel, stofpeer, handpeer, pruim en kers.

2.2 Bodem

Door het bekijken van de bodemkaart (zie figuur 4) kan veel informatie worden ingewonnen over de kenmerken van het gebied. Mariënvælde is gelegen in het oosten van Nederland op de jongere dekzandgronden. Het grootste gedeelte van de kern van het dorp bestaat uit veldpodzolgronden. Wanneer wordt ingezoomd op het projectgebied is te zien dat de ondergrond ervan bestaat uit laarpodzolgronden.

Laarpodzolgronden behoren tot de oudere ontinningsgronden die voor een groot gedeelte door opmesting met zandrijke potstalmest zijn ontstaan. Deze gronden werden gevormd uit ontgonnen veldpodzolgronden die nabij de dorps-essen, waarvan de uitbreiding vormen, lagen.

Laarpodzolgronden in het landschap te ervaren als verhogingen. De woningen aan de zuidwestzijde van de Witte Rieteweg liggen allen iets verhoogd.

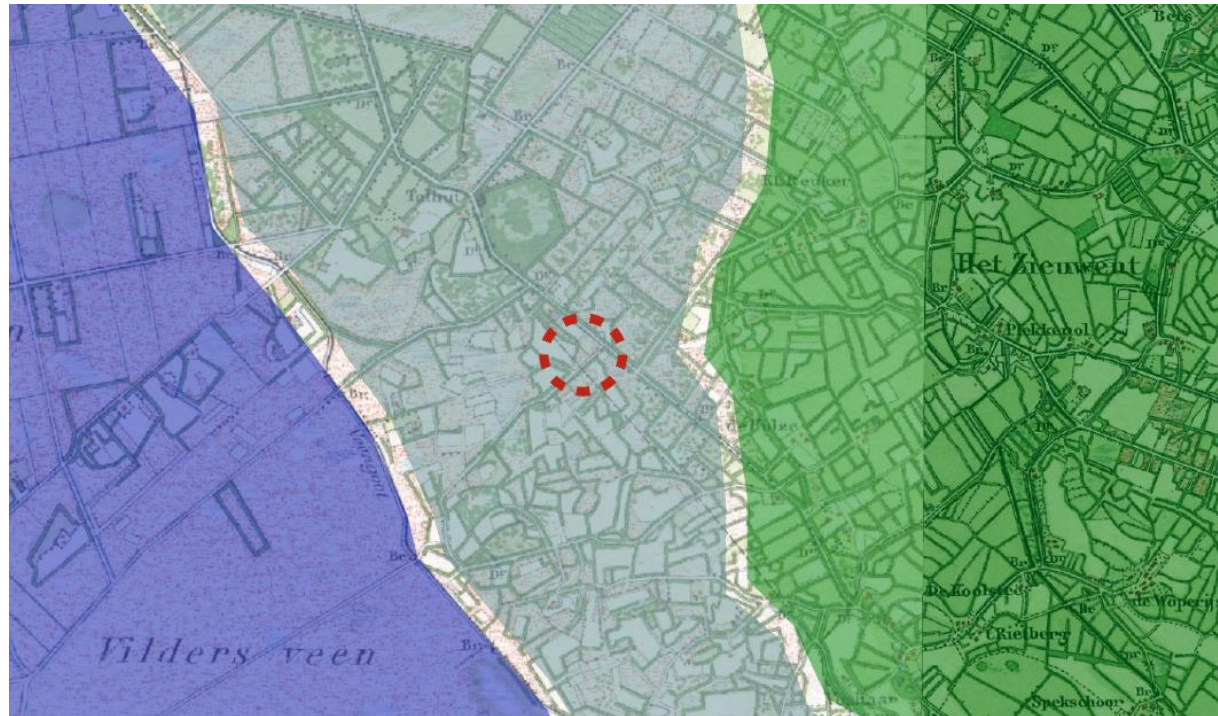

Figuur 4: Weergave bodemkaart

2.3 Natte – droge gronden op basis van historische kaart

Niet alleen uit de analyses van de bodem en het landschapstype blijkt dat Mariënelde op de overgang ligt van nattere naar drogere gronden. Ook wanneer de historische kaart van omstreeks 1900 wordt bekeken (zie figuur) is dit te zien. De periode rond 1900 wordt gezien als de tijd waarin de karakteristieken van de Nederlandse landschappen goed of zelfs het best zichtbaar waren. Ten zuidwesten van het dorp, richting Halle, lag het Vilders Veen. Dit was een nat veengebied dat ontwaterde op de Veengoot. Het Vilders Veen vormde een fysieke barrière tussen Mariënelde en Halle. Op de historische kaart is te zien dat er slechts enkele wegen door het Vilders Veen liepen.

Verder naar het oosten is het drogere en kleinschalige kampenlandschap van Het Zieuwent te zien. Zieuwent lag en hoger en droger. Op deze gronden was beter te boeren en bebouwing is hier dan ook ouder.

Figuur 5: Mariënelde ligt op de overgang van natte naar drogere gronden

De directe omgeving van Mariënelde bestond uit een kleinschalig coulisselandschap. De kamers bestonden vaak uit ruigere gronden. Veel gronden dienden als hooilandjes. Mariënelde als dorp is om deze reden later ontgonnen dan het kampenlandschap. Bebouwing in en rondom Mariënelde is daarmee recenter.

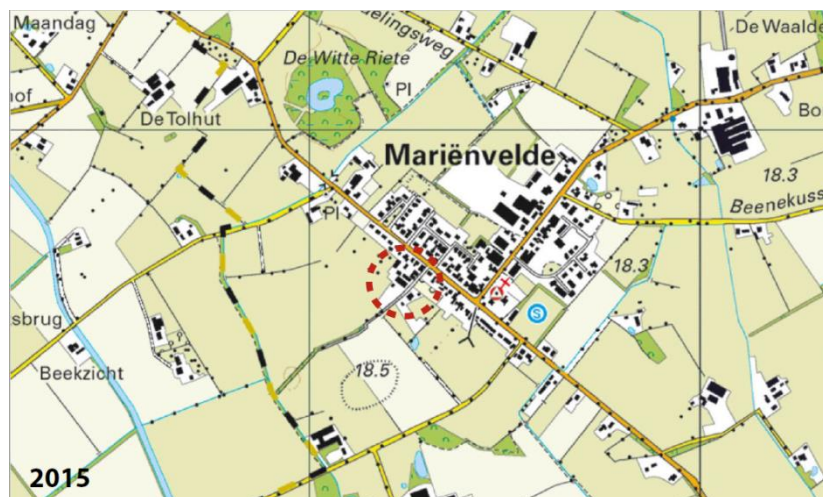
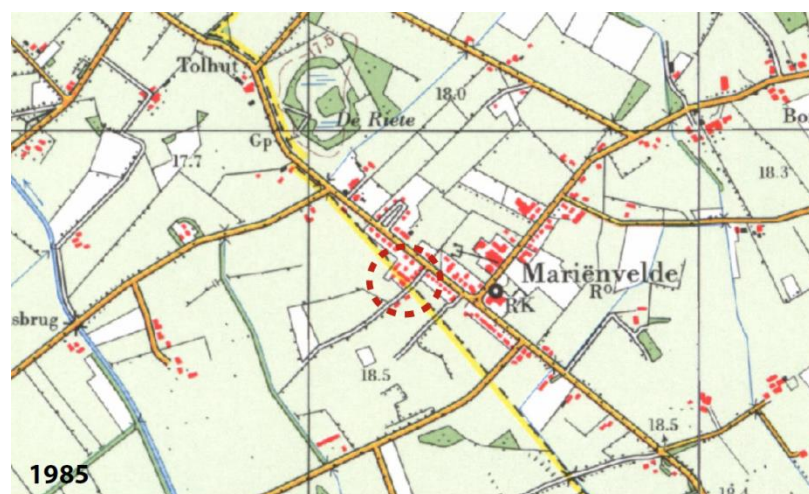
2.4 Ontwikkeling landschap in 125 jaar

In de afgelopen 125 jaar is het landschap erg veranderd. Wanneer op de historische kaarten de jaartallen 1895, 1925, 1955, 1985 en 2015 worden bekeken is te zien dat het oorspronkelijke coulisselandschap grotendeels is verdwenen. Tot voor 1955 bestond de omgeving uit een kleinschalig verkaveld coulisselandschap met vooral natte gronden.

Mariënvelde als dorp werd toen nog niet genoemd. Wel zijn enkele verspreid gelegen woningen te zien en is de Witte Rieteweg aanwezig. Deze weg vormde een droge verbinding tussen Ruurlo en Lichtenvoorde. Ook de doodlopende weg waaraan het erf is gelegen, is goed te zien. In die tijd liep deze weg door richting de Veengoot en enkele erven in het veen.

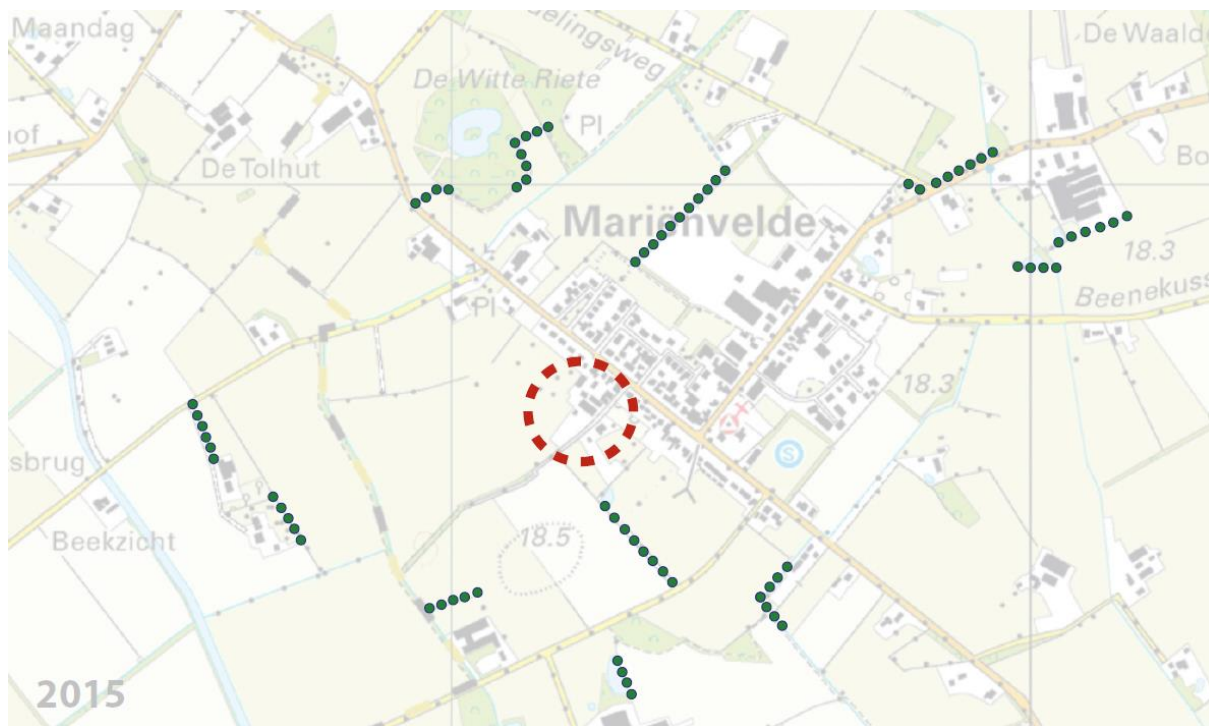
Op de kaart van 1955 is te zien dat percelen groter worden door ruilverkavelingen en bosjes/singels/houtwallen verdwijnen en gronden worden ontgonnen. Deze ontwikkeling zet in de decennia daarop door. In 1985 is door de groei van Mariëvelde, verdere ontginning en ruilverkavelingen het coulisselandschap voor een groot deel verdwenen. Anno 2015 is op de topografische kaart niet veel verandering te zien. In de praktijk zien we wel kleinschalige veranderingen door de aanplant van knotwilgen (zie volgende paragraaf) en herstel van poelen.

2.5 Knotwilgen als landschapselement

Knotwilgen zijn karakteristiek voor het natte Nederlandse landschap. Oorspronkelijk werden knotwilgen aangeplant ten behoeve van brandhout, geriefhout en rijshout of om er klompen van te maken. De takken werden tevens gebruikt voor het vlechten van manden, de wanden van lemen huizen, ten behoeve van dijkbouw en als afrastering. Hierbij werden niet alleen wilgen geknot maar ook andere soorten zoals els.

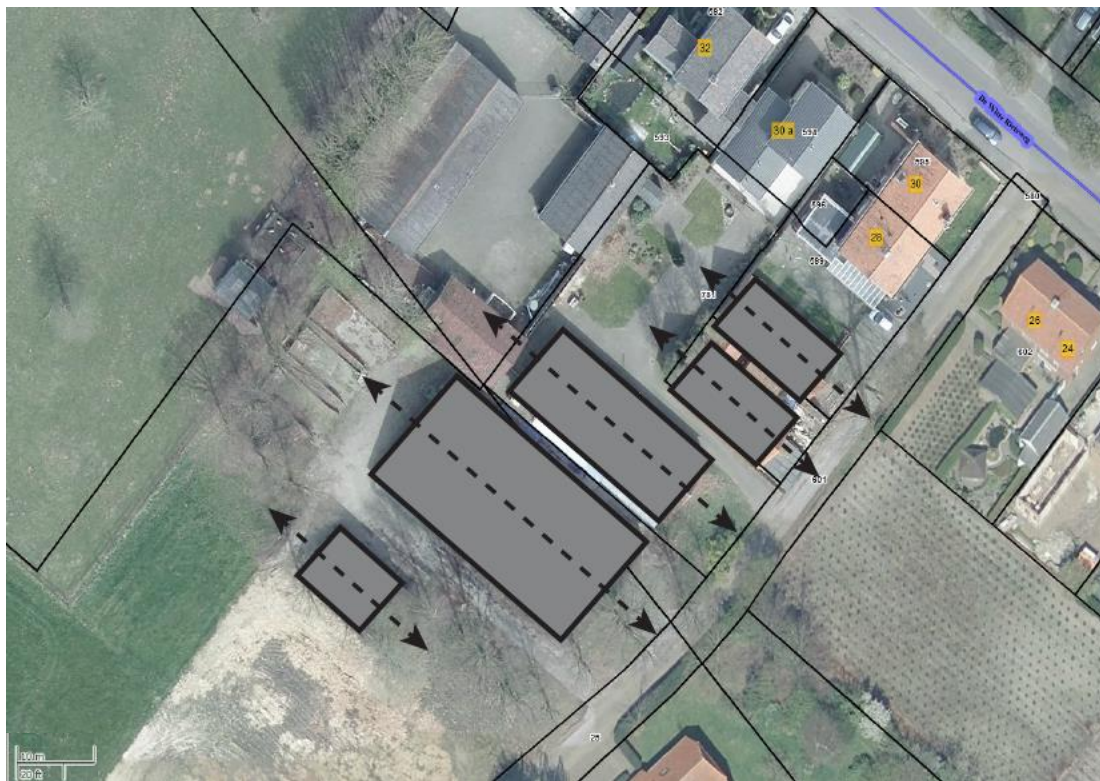
Ondanks dat knotwilgen de afgelopen decennia zijn verdwenen uit het Achterhoekse landschap, zijn ze bezig met een comeback. In de directe omgeving van Mariënvelde zijn de afgelopen 10 jaar veel knotwilgen aangeplant. Deze knotwilgen accentueren het type landschap en vormen een welkom landschapselement.

Figuur 6: Knotwilgen in omgeving van Mariënvelde

2.6 Analyse bebouwingstructuur

Het agrarische erf vormt de enige nog aanwezige boerderij binnen of aan de dorpsrand van Mariënveld. Wanneer naar de ontwikkeling van het agrarisch bedrijf wordt gekeken, is te zien dat deze zich vanaf de Witte Rieteweg richting het zuiden heeft uitgebreid. Direct aan de Witte Rieteweg ligt huisnummer 28, wat het oorspronkelijke woonhuis was. In de loop van de decennia zijn eerst twee geschakelde kleine stallen gebouwd. De eerste uitbreiding leidde tot de bouw van een extra stal (wordt tevens gesloopt). Tot slot is in 1972 een ligboxenstal en kapschuur gebouwd. Opvallend aan de bebouwingsstructuur is dat alle stallen eenzelfde nokrichting hebben (zie figuur 7).

Figuur 7 Eenduidige nokrichting bebouwing op erf

2.7 Samenvatting en uitgangspunten

Uit voorgaande hoofdstukken en paragrafen zijn samengevat de volgende kenmerken van het landschap en het erf naar voren gekomen:

- Op het agrarisch erf is reeds een robuuste groenstructuur aanwezig;
- Ligging op overgang van open naar gesloten landschap (coulissenlandschap);
- Coulisselandschap in loop der jaren grotendeels verdwenen;
- Ligging op overgang van nat naar droog;
- Knotwilgen als landschapselement keert terug;
- Agrarisch erf met eenduidige nokrichting.

Uit deze kenmerken zijn de volgende randvoorwaarden en uitgangspunten samengesteld. Deze vormen de basis voor het inrichtingsplan:

- Behoud de uitstraling van een agrarisch erf;
- Behoud de robuuste groenstructuur op het erf;
- Herstel het coulisselandschap;
- Leg nadruk op overgang open – gesloten;
- Leg nadruk op overgang nat – droog;
- Versterk de ecologische warden.

3. Ontwerp en beplantingsplan

Het inrichtingsplan (zie figuur 8) voor de Witte Rietweg 30b is gebaseerd op de voorgaande hoofdstukken en bestaat uit verschillende onderdelen.

Figuur 8 Inrichtings/beplantingsplan

Erfopbouw

Het ontwerp voor het erf is geënt op de geschiedenis van het gebied: een (nat) coulisselandschap. Daarom wordt de bestaande groenstructuur wordt gerespecteerd en benadrukt deze een (voormalig) kamer uit het coulisselandschap. Enkele zieke bomen zijn verwijderd. Om een tweede kamer te creëren worden langs de rand van het perceel knotwilgen aangeplant.

Centraal in het ontwerp staat het behouden van het agrarische karakter. Daarom zijn de woning en het bijgebouw relatief kort op elkaar geplaatst en worden deze aan elkaar verbonden middels verharding. Men treedt als het ware toe via de 'achterkant' van het erf, zoals ook in de huidige situatie het geval is. Op deze wijze doet het bebouwingensemble recht aan het agrarische historische karakter van de plek. Ook qua uitstraling sluit de bebouwing hierbij aan; door het bouwen van een schuurwoning met bijgebouw in de vorm van een (kap)schuur wordt duidelijk dat het hier om een voormalig agrarisch erf gaat.

Bij het positioneren van de bebouwing is gekozen om deze in de noord-oostelijke hoek van het vlak te plaatsen. Hiermee sluit het erf aan op de lintbebouwing aan de Witte Rieteweg 12 en wordt het bestaande agrarische bouwvlak fors verkleind. Hiermee wordt een stuk bouwvlak terug gegeven aan het landelijk gebied. Tevens zorgt deze positionering, samen met de andere elementen uit het inrichtingsplan, voor een zachte overgang van het dorp naar het buitengebied.

Beplanting

De keuze voor de plantsoorten wordt gemaakt op basis van de aanwezige beplanting in de omgeving en de potentiële natuurlijke vegetatie zoals afgeleid kan worden van de bodemkaart en grondwatergegevens. Hieronder volgt voor elk beplantingselement een beschrijving van de soorten waarmee het element wordt aangevuld of uitgebreid. Met onderstaande keuze is getracht de potentiële natuurlijke vegetatie aan te vullen zodat een kloppend geheel ontstaat.

Een groot deel van de kracht van het inrichtingsplan zit hem in de bestaande aanwezige groenstructuur. Dit betreft een omzoming van bestaande zomereiken (*Quercus robur*). In deze structuur staat tevens 1 zomerlinde (*Tilia platyphyllos*). Deze groenstructuur wordt gerespecteerd. Wel staan er op het erf enkele minder waardevolle en zieke bomen en bomen die direct tegen de te slopen bebouwing staan.

Om die reden worden de volgende bomen verwijderd:

- 2 x *Aesculus hippocastanum* (witte paardenkastanje, kastanjeziekte)
- 1 x *Betula pendula* (ruwe berk, staat tegen overkapping)
- 1 x *Quercus robur* (zomereik, staat tegen kapschuur)
- 1 x *Salix cinerea* (grauwe wilg, staat tegen overkapping)

In het inrichtingsplan wordt echter ook extra geïnvesteerd in het landschap. Dit wordt gedaan op de volgende manieren: het herstellen van een houtsingel, aanplant van knotwilgen, aanleg van een vlechtheg en aanleg van een fruitboomgaard.

Herstellen houtsingel (1)

Met de aanplant van een houtsingel wordt het oorspronkelijke coulisselandschap herstelt. Het vormt een aanvulling op het lijnelement dat verder naar het zuiden loopt. Wat betreft plantenkeus is gekozen voor inheems materiaal en aan te sluiten bij de bestaande singel. De planten worden aangeplant in driehoeksverband en er wordt een solitaire eik aangeplant. De planten worden per 3 aangeplant. Er worden 3 rijen aangeplant, met een onderliggende afstand van 1 meter. De afstand tot de perceelgrens bedraagt 2,5 meter.

Lengte:	60 m1	
Aantal stuks per m1:	1	
Aantal rijen:	3	
Totaal aantal stuks:	60	
Plantmaat bosplantsoen:	100-125	
Soorten en aantal:	Corylus avellana (gewone hazelaar)	> 36 stuks
	Alnus glutinosas (zwarte els)	> 27 stuks
	Viburnum opulus (Gelderse roos)	> 36 stuks
	Crataegus monogyna (eenstijlige meidoorn)	> 27 stuks
	Amelanchier lamarckii (Amerikaanse krent)	> 36 stuks
	Ilex aquifolium (scherpe hulst)	> 15 stuks
	Prunus avium (zoete kers)	> 18 stuks
	Quercus robur (zomereik)	> 1 stuks, plantmaat 8-10

Aanplant van knotwilgen (2)

Om het coulisselandschap te herstellen wordt een tweede kamer gecreëerd door de aanplant van knotwilgen. Door te kiezen voor knotwilgen wordt tevens de overgang van het drogere kampenlandschap naar het nattere broek(ontginningen)landschap benadrukt. Knotwilgen hebben grote cultuurhistorische en ecologische waarde. De bomen worden in een rij rondom het erf aangeplant. Door de bomen niet precies in een repeterend patroon of kaarsrecht aan te planten, ontstaat direct een organisch beeld.

Soort:	Salix alba (schietwilg)
Plantmaat:	Tak, afgeknot op plusminus 2 meter
Aantal:	10 stuks

Aanleg van een (vlecht)heg (3)

Om de kavel af te schermen en aansluiting te zoeken bij de door eiken gevormde groene kamer, wordt een (vlecht)heg aangeplant. Als soort is gekozen voor een meidoornhaag; qua stijl een soort die het agrarische karakter van het erf beter benadrukt dan bijvoorbeeld een beukenhaag. Bekeken zal worden of de heg uitgevoerd kan worden als een vlechthege. Heggen worden al meer dan 2.000 jaar gevlochten om het vee in de wei of buiten de akker te houden. Dat weten wij dankzij de schrijver van Julius Caesar die hier een uitgebreide beschrijving van gaf. Circa 100 jaar geleden kwamen in Nederland nog overal vlechthege voor. We weten eigenlijk weinig meer van dit oude ambacht want de vlechttechniek raakte overbodig door de komst van het prikkeldraad en de laatste ambachtslieden zijn bijna allen gestorven. Met het verdwijnen van de vlechthege ging een stuk streekgebonden cultuurhistorie voorgoed verloren en verdween ook de flora en fauna die hierin haar leefgebied had (bron: www.vlechthege.nl). Om aan te sluiten bij het agrarische (historische) karakter van het erf, is gekozen voor een passende soort, de eenstijlige meidoorn.

Soort:	Crataegus monogyna (eenstijlige meidoorn)
Plantmaat:	100-125
Aantal per m ¹ :	4 stuks
Totale lengte hagen:	75 meter
Totaal aantal stuks:	300

Aanleg van een fruitboomgaard (4)

Op de aangrenzende agrarische gronden wordt een fruitboomgaard aangeplant. Boomgaarden bij boerderijen zijn door de loop der jaren vaak verdwenen, het aantal rassen loopt daarbij drastisch terug. Om die reden is gekozen voor 'vergeten rassen'. In overleg gespecialiseerd fruitboomkweker Ten Elsen uit Neede zijn soorten en positie bepaald. Hierbij worden zowel laagstam als hoogstamfruitbomen aangeplant. Laagstam fruitbomen geven eerder vruchten maar hebben ook een kortere levensduur. De laagstamfruitbomen worden tussen de hoogstamfruitbomen aangeplant. Na plus minus 10 jaar geven de hoogstamfruitbomen vruchten en kan er voor worden gekozen de laagstam fruitbomen te verwijderen.

Soorten hoogstam:	Appel:	Malus d. Gravensteiner
	Appel:	Malus d. Glorie van Holland
	Appel:	Malus d. Lunterse Pippeling
	Peer:	Pyrus c. Kruidenierspeer

Peer:	Pyrus c. Beurré Alexandre Lucas
Pruim:	Prunus d. Victoria
Kers:	Prunus a. Udense Spaanse
Walnoot:	Juglans Regia

Soorten laagstam:	Appel:	Malus d. Beauty of Bath
	Appel:	Malus d. Brabantse Bellefleur
	Appel:	Malus d. English Winter Goldpearmain
	Peer:	Pyrus c. Gieser Wildeman
	Peer:	Pyrus c. Légipont, syn. Fondante de Charneu(x)

Behoud bestaande bomenstructuur (5)

De bestaande bomenstructuur is erg waardevol en wordt daarom behouden. Wel dienen enkele bomen te worden verwijderd aangezien deze slecht/ziek zijn moeten wijken tijdens de sloop.

Bijlage 1 Fotocollage agrarische opstallen

Figuur 9 Overzicht huidige situatie

Figuur 10 Schoor 1

Figuur 11: Schoor 1

Figuur 12: Aanzicht schuren 1 en 2

Figuur 13:Kapschuur

Figuur 14: Aangebouwde overkapping aan kapschuur

Figuur 15: Mestzak

Figuur 16: Schuur Witte Rieteweg 30a

Figuur 17: Schuur Witte Rieteweg 30a

Figuur 18: Toegangsweg: Let op, spelende kinderen!!!

Figuur 19: Smalle weg in matige staat